

De sărbătoarea Sfântului Andrei, românii îl cinstesc nu doar pe cel dintâi chemat apostol, ci și pe cel care i-a încreștinat. Fără misiunea lui, e greu de spus dacă ne-am fi bucurat de bogăția spirituală transmisă din neam în neam și căreia astăzi puțini îi mai acordă atenția cuvenită. Despre ocrotitorul românilor nu era potrivit să ne vorbească decât cel care-i urmează întru totul pilda de viață, Înaltpreasfințitul Andrei. În exclusivitate pentru Asociația “Salvează o inimă”, mitropolitul Clujului a acordat un interviu despre creștinismul trecut și cel actual, despre provocările și soluțiile la problemele societății de azi și, bineînțeles, despre sărbătorile care bat la ușă.

Cine a fost Sfântul Apostol Andrei și cum a ajuns el să fie încreștinătorul românilor?

Sfântul Apostol Andrei, înainte de a fi ucenic al Domnului Iisus Hristos, a fost ucenicul Sfântului Ioan Botezătorul. Este cel dintâi chemat la apostolie. După ce Domnul Iisus Hristos S-a înălțat la cer și după ce S-a pogorât în ziua Cincizecimii Duhul Sfânt și în mod văzut s-a întemeiat Biserica creștină, apostolii au plecat în toată lumea să propovăduiască Evanghelia. Sfântul Andrei a propovăduit în Asia Mică, în Tracia, în Scitia Mică, Scitia Mare, în Grecia, unde a fost și martirizat, fiind răstignit pe o cruce în formă de X. De acolo crucea aceasta poartă numele de „crucea Sfântului Andrei”. Oricum, chiar dacă a propovăduit pe un teritoriu imens, pe noi ne mângâie faptul că Sfântul Andrei a propovăduit în Scitia Mică, adică Dobrogea de astăzi. Lucrul acesta îl mărturisesc și izvoarele scrise și Tradiția și izvoare nescrise.

Și suntem mai responsabili ca popor, având în vedere că am fost moștenitori direcți ai creștinismului?

Lucrul acesta ar trebui să ne încălzească sufletul și să ne facă responsabili față de mesajul mântuitor pe care l-am primit de la Sfântul Apostol Andrei. El a propovăduit în Scitia Mică și a întemeiat Biserica noastră românească, și conform izvoarelor scrise și Sfintei Tradiții, dar și conform toponimelor din Dobrogea care îl pomenesc: pârâul Sfântului Apostol Andrei, peștera Sfântului Apostol Andrei, lângă care s-a zidit acum o mănăstire frumoasă, și multe alte lucruri care ne pomenesc de Sfântul Apostol Andrei.

Cum era ziua de 30 noiembrie pe meleagurile maramureșene ale satului natal Oarța de Sus?

Ziua de 30 noiembrie avea importanța ei întotdeauna, dar înainte de 1989 nu era trecută cu roșu în calendar, ci doar cu cruce. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât după ce a venit libertatea ca această sărbătoare să fie cu ținere. Este sărbătoarea națională religioasă a românilor. De fapt, se îngemănează două sărbători: pe 30 e sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cel ce ne-a încreștinat, iar pe 1 decembrie este Ziua noastră Națională.

Care sunt provocările creștinismului de astăzi și cum acționează Biserica pentru rezolvarea lor?

Sunt multe provocările care stau astăzi în fața Bisericii. Cea mai des pomenită este secularizarea, adică o oarecare îndepărtare a oamenilor de preocupările religioase. „Secularizare” vine de la „seculum”, de la veacul acesta. Omul este foarte legat de cele trecătoare, de cele pământești, de cele seculare. Omul devine tribut ar banului, trupului, demnităților. Iată cele trei patimi dezordonate care l-au rob it pe bietul om de atunci de când a căzut: iubirea de avere, iubirea de plăcere și iubirea de mărire. Toate acestea îl îndepărtează de viața spirituală. Ele sunt și pomenite de Sfântul Apostol Ioan în prima sa epistolă, în care textual le pomenește și ne îndeamnă să luptăm împotriva lor. Zice Sfântul Ioan așa: „Nu iubiți lumea”. E vorba de secularizare, nu de lumea ca și lucrare a lui Dumnezeu, pentru că pe oameni și toate lucrurile create de Dumnezeu trebuie să le iubim, dar în ce privește această legare de trecător, de materie care îndepărtează de Dumnezeu, această secularizare nu trebuie să o iubim. Zice Sfântul Ioan așa: „Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este în El. Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac. Deci, secularizarea, cu iubirea de materie, de avere, de plăceri trupești, de mărire, această dorință a oamenilor de a ajunge la demnități care le creează o poziție privilegiată, îl îndepărtează pe om de Dumnezeu. Și câte alte n-ar mai fi în lumea în care trăim noi! Oricum, Dumnezeu nu a părăsit lumea, Evanghelia rămâne actuală până la sfârșitul veacurilor. Cuvântul mântuitor propovăduit de Sfântul Andrei este valabil și astăzi și mâine și în veci.

În cartea dumneavoastră – „Spiritualitate ortodoxă” – spuneți că din punct de vedere duhovnicesc nu există stagnare, pentru că atunci când stăm pe loc, de fapt regresăm. Sunteți ierarh de 25 de ani, cum vedeți creștinismul la ora actuală? Am mers înainte, am stagnat, cum vi se pare că sunt românii din punct de vedere al credinței?

Este greu să fac o evaluare obiectivă. Înainte de căderea comunismului, românii au rămas creștini, chiar dacă în mod oficial doctrina care se propovăduia era cea atee. Oamenii au rezistat pentru că au fost crescuți de părinți care veneau din perioada interbelică și aveau o bună temeinicie creștină. A căzut comunismul, a venit libertatea deplină. În mod simplist ai fi tras o concluzie că cele spirituale trebuie să fie mult mai bine cotate. Nu se mai face o propagandă atee, nu mai este ideologia de stat fără Dumnezeu, dar dacă acum nu mai este propovăduit un marxism dialectic, este prezent un materialism practic. Așa că n-aș putea spune nici că ne-am prăbușit din punct de vedere spiritual, dar nici că am făcut un foarte mare progres. Progres este faptul că numărul bisericilor construite a crescut, numărul instituțiilor de asistență socială pe care le patronează Biserica a crescut și el, școlile teologice sunt multe. Toate lucrurile acestea ne bucură. Dacă am răspunde superficial, am zice că din punct de vedere spiritual progresăm, dar trebuie să fim și obiectivi pentru că și valul secularizării este prezent. Și provocările sunt peste tot, așa că nu putem spune că este o grozavă revigorare a vieții spirituale serioase. Oamenii merg la biserică, mulțumim lui Dumnezeu că bisericile sunt

pline, dar sunt și mulți care încă nu au preocupări religioase. Și apoi, ceea ce mă preocupă în mod special este viața spirituală a tinerilor. Am vrea ca mai mulți tineri să fie în Biserică. Toți copiii și tinerii fac religie, însă efectul direct prin participarea lor la viața religioasă nu se vede. Da, sunt tineri în Biserică, dar ar putea fi mult mai mulți!

Ați fost numit, anul acesta, „părintele tinerilor din Europa”, pentru că ați organizat la Cluj una dintre cele mai mari întâlniri ale tineretului ortodox de până acum. Dacă ar fi să le transmiteți un mesaj tinerilor din întreaga lume, ce le-ați spune?

Le-aș spune simplu că Domnul Hristos îi iubește, că El față de tineri a avut o deschidere maximă și atunci când S-a întrupat și propovăduia pe pământ. Pe tânărul din Evanghelia după Matei, din capitolul 19, care era preocupat de viața spirituală, Domnul Iisus l-a primit cu mult drag. Deci, mesajul acesta l-aș transmite tuturor tinerilor, că Domnul Iisus Hristos îi iubește și, la urma urmei, că n-avem altă șansă decât aceasta. Pe măsură ce oamenii se apropie de Domnul Iisus Hristos, pentru că El este modelul absolut de bunătate, de iubire, lumea se face mai bună. Religia întemeiată de El este religia iubirii. Din păcate vedem în lume conflicte, atentate, răutăți. Toate acestea ne spun că sunt și oameni care nu-L iubesc pe Domnul Hristos, care n-au auzit încă de Evanghelia Lui, care este evanghelia iubirii. Da, faptul că s-au adunat aici peste 6.000 de tineri în septembrie și că s-au manifestat frumos ne mângâie sufletele. Eu zic că a fost un succes și o mărturie pentru Hristos, pentru Evanghelia și Biserica Lui. Însă am vrea ca toți tinerii din lume să-L afle pe Hristos și să constate cât de bun este.

Suntem în această perioadă dinaintea Crăciunului în care ne orientăm mai mult să dăruim și nu pot să nu mă gândesc la cei aproape 11.500 de oameni care au intrat pe site-ul Asociației “Salvează o inimă” și au donat pentru copii bolnavi, pentru vindecarea lor. Ce le transmitem oamenilor, de ce este important să ne deschidem inimile și să fim alături și de cei care nu au?

În postul Crăciunului sau la începutul lui s-a citit și o pastorală a Sfântului Sinod care ne îndeamnă la dărnicie, la bunătate, la deschiderea sufletului înspre cei necăjiți, bolnavi, săraci, lipsiți. Domnul Hristos S-a coborât din ceruri pe pământ și S-a întrupat într-o iesle sărăcăcioasă în Bethleem. A venit pentru toată lumea, dar eu zic că întâi pe acești oameni nenorociți îi iubește. Și atunci noi, dacă vrem să fim Săi, să fim și noi darnici. Chiar o strofă de colindă zice: „Acum te las, fii sănătos și vesel de Crăciun, dar nu uita când ești voios, creștine, să fii bun!” Mă gândesc la catastrofa care a avut loc în clubul Colectiv din București... Ne doare tare sufletul pentru cei ce au plecat așa în eternitate, pe neașteptate, și ne rugăm pentru ei. Ne doare sufletul pentru părinții lor, care suferă, dar și pentru cei care sunt în spital și pentru care ne rugăm la Dumnezeu să-i facă sănătoși. În situația aceasta, Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului a colectat de la credincioși 255.000 de lei, care sperăm să ajungă la cei mai necăjiți dintre ei. Pe lângă aceste lucruri, se adună și alimente, avem și cantine și centre sociale unde

este nevoie de pâinea cea de toate zilele pentru săracii care nu au ce pune pe masă. Chiar dacă unora li s-ar părea că sunt insignifiante, ele sunt importante!

De praznicul Sfântului Apostol Andrei, vă dorim multă sănătate și har de la Dumnezeu în misiunea importantă pe care o faceți atât de minunat urmând pilda de viață a Sfântului Apostol Andrei, iar în încheiere vă rog să îmi spuneți ce mesaj le transmiteți românilor în apropierea sărbătorilor de Crăciun?

Domnul Iisus Hristos, Care S-a coborât pentru noi și pentru a noastră mântuire, să le aducă tuturor oamenilor din lume, cu prilejul Crăciunului, bucurie sufletească. În toate casele și la toate mesele să fie inimi vesele. Hristos e singura noastră șansă, așa că le urăm niște sărbători minunate, chiar și cu toate încercările existente în lume. Credem că Dumnezeu nu a părăsit lumea și că Mântuitorul Iisus Hristos este cu noi. Sărbători fericite, binecuvântate, pline de har pentru toți!

Din anul 2011, Înaltpreasfințitul Andrei este Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului. Misiunea de conducător al Mitropoliei Clujului a urmat celei de Arhiepiscop al Alba Iuliei, în perioada 1998-2011, după ce între anii 1990 și 1998 a fost Episcop al aceleiași eparhii. Munca sa neobosită se concentrează pe construcția de așezăminte de bătrâni, cămine de copii, biserici, cât și pe activitățile și programele destinate copiilor și tinerilor. Între realizările recente se numără construcția Campusului Teologic „Nicolae Ivan” de la Cluj și organizarea celei mari reuniuni a tineretului ortodox de până acum, desfășurată loc la Cluj-Napoca în luna septembrie.

Asociația “Salvează o inimă” a fost înființată pe data de 17 decembrie 2012, și își dorește să reunească sub același acoperiș un număr cât mai mare de profesioniști din diferite domenii, oameni bine pregătiți și motivați, oameni de bine, oameni simpli, cinștiți și onești, oameni care cu suflet și dedicare pot ajuta în campaniile și proiectele noastre și astfel împreună să ne atingem scopul final de a lăsa copiilor noștri o moștenire valoroasă, mărturie a faptului că noi oamenii, comunitatea în ansamblul ei, suntem tot ce trebuie și suficient pentru ca lucrurile să meargă într-o direcție bună.

Vlad Plăcintă

Președinte

Asociația “Salvează o inimă”